

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 8. července 2014 v trestní věci **obžalovaných XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX a XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, odvolání obžalovaných a poškozené Správy železniční a dopravní cesty, státní organizace se sídlem Praha 1, Dláždění čp. 1003/7, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 4. 2014, č. j. 4T 132/2013 – 528 a rozhodl takto:**

*Odvolání obou obžalovaných a poškozené Správy železniční a dopravní cesty, státní organizace, se podle § 256 tr. řádu **zamítají**.*

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní XXX a XXX uznáni vinnými přečinem obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1, 2 písm. b), c) tr. zákoníku, a to pro skutky spočívající v tom, že

XXX

ve dnech 9.11.2011 a 14.11.2011 při provádění plnění svých pracovních povinností zaměstnance SŽDC s.o., IČ: 70994234, zařazeného ve funkci pracovníka údržby a oprav tratí, kontrolní obchůzky na jednokolejné železniční trati 505 C celostátní dráhy provozovatele SŽDC s.o., IČ: 70994234, od úseku mezi železničními stanicemi Pardubice, Rosice nad Labem a Opatovice nad Labem, na 4,232 – 4,284 km uvedené trati, mezi železničními stanicemi Pardubice – Rosice nad Labem – Stěblová nezaznamenal, případně nesprávně vyhodnotil viditelné kontaktní vady nacházející se na levém kolejnicovém pásmu, případně na pojízdné ploše hlavy kolejnice, opakující se 17x po sobě v pravidelných intervalech ve vzdálenosti 303 cm, kdy v tu dobu vykazovaly znaky vady kategorie B ve smyslu předpisu ČD S 67 Vady a Lomy kolejnic, přitom neučinil příslušná opatření ve smyslu citovaného předpisu, což mělo za následek lom kolejnice v důsledku výskytu únavových trhlin vzniklých postupným rozvojem kontaktních vad na pojízdné ploše kolejnice, následně dne 17.11.2011 ve 22.47 hod. došlo ke vzniku mimořádné události – vykolejení prvního podvozku hnacího drážního vozidla č. 163 064 - 9 osobního vlaku Os 6256 majitele

ČD a.s., IČ: 70994226, přepravujícího asi 27 osob a jedoucího ve směru od železniční stanice Pardubice – Rosice nad Labem, jehož strojvedoucí XXX, nar. XXX se pohyboval na základě ústní informace od službu konajícího výpravčího v žst Pardubice – Rosice nad Labem s vlakovou soupravou sniženou rychlostí 12 km/hod., přesto nestačil včas zabránit najetí na poškozený kolejnicový pás a následnému vykolejení první nápravy shora uvedeného hnacího drážního vozidla v rychlosti 6 km/hod., při mimořádné události nedošlo ke zranění osob, vznikla hmotná škoda na železničním svršku a infrastruktuře, hnacím drážním vozidle č. 163 064 – 9 osobního vlaku Os 6256 a hnacím drážním vozidle č. 163 083 – 9 Os 5619 projíždějícího místem mimořádné události před vlakem Os 6256 v opačném směru v celkové výši nejméně 658.259,-Kč

XXX

dne 10.11.2011, při provádění plnění svých pracovních povinností zaměstnance SŽDC s.o., IČ: 70994234, zařazeného ve funkci vrchního správce tratí, během kontrolní obchůzky na jednokolejně železniční trati 505 C celostátní dráhy provozovatele SŽDC s.o., IČ: 70994234, od úseku mezi železničními stanicemi Pardubice, Rosice nad Labem a Opatovice nad Labem, na 4,232 – 4,284 km uvedené trati, mezi železničními stanicemi Pardubice – Rosice nad Labem – Stéblová nezaznamenal, případně nesprávně vyhodnotil viditelné kontaktní vady nacházející se na levém kolejnicovém pásmu, případně na pojízdné ploše hlavy kolejnice, opakující se 17x po sobě v pravidelných intervalech ve vzdálenosti 303 cm, které v tu dobu vykazovaly znaky vady kategorie B ve smyslu předpisu ČD S 67 Vady a Lomy kolejnic, přitom neučinil příslušná opatření ve smyslu citovaného předpisu, což mělo za následek lom kolejnice v důsledku výskytu únavových trhlin vzniklých postupným rozvojem kontaktních vad na pojížděné ploše kolejnice, následně dne 17.11.2011 ve 22.47 hod. došlo ke vzniku mimořádné události – vykolejení prvního podvozku hnacího drážního vozidla č. 163 064 - 9 osobního vlaku Os 6256 majitele ČD a.s., IČ: 70994226, přepravujícího asi 27 osob a jedoucího ve směru od železniční stanice Pardubice – Rosice nad Labem, jehož strojvedoucí XXX, nar. XXX se pohyboval na základě ústní informace od službu konajícího výpravčího v žst Pardubice – Rosice nad Labem s vlakovou soupravou sniženou rychlostí 12 km/hod., přesto nestačil včas zabránit najetí na poškozený kolejnicový pás a následnému vykolejení první nápravy shora uvedeného hnacího drážního vozidla v rychlosti 6 km/hod., při mimořádné události nedošlo ke zranění osob, vznikla hmotná škoda na železničním svršku a infrastruktuře, hnacím drážním vozidle č. 163 064 – 9 osobního vlaku Os 6256 a hnacím drážním vozidle č. 163 083 – 9 Os 5619 projíždějícího místem mimořádné události před vlakem Os 6256 v opačném směru v celkové výši nejméně 658.259,-Kč.

Za to byli odsouzeni k trestu odnětí svobody na dobu devíti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku a šesti měsíců. Poškozená SŽDC s.o. byla odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný XXX cestou svého obhájce, kdy s rozhodnutím okresního soudu nesouhlasí, považuje je za nesprávné a učiněné na základě neúplného skutkového stavu. Trvá na tom, že žádné závady při obhlídkách kolejnic na daném úseku tratě neviděl, a proto nemohl učinit ani žádná opatření dle služebního předpisu S 67. Závěr o vině se opírá o závěry znaleckého posudku Kriminalistického ústavu Praha a svědeckou výpověď XXX z Drážní inspekce. Tvrzení výše jmenovaného svědka je v rozporu s výpovědí svědka IXXX, který uvedl, kolejnicový pás byl roztržštěn v délce asi třech metrů a rozlámán na několik částí. Stejný svědek uvedl, že veškeré interní předpisy a postupy byly v dané věci oběma zaměstnanci dodrženy, chovali se adekvátně a stav nedošel do konce, kde by měli nějakým způsobem zakročit. Připojuje se též k obhajobě prezentované obhájcem spoluobžalovaného XXX. Dodává, že trať v daném úseku je provozována bez technického zajištění, kdy při přerušení kolejnice dojde k přerušení elektrického obvodu a automatickému spadnutí návěstí na červené světlo, což znamená, že vlak nemůže pokračovat v jízdě a musí zastavit.

Rozsudek napadl svým včasným odvoláním též spoluobžalovaný XXX, přičemž jeho odvolání bylo obsáhle rozvedeno písemně jeho obhájcem. Rozsudku vytýká, že nebyl odstraněn rozpor v hodnocení možnosti poškození kolejnice před samotným vznikem mimořádné události. Soud přešel to, že dotčené zainteresované vyšetřovací orgány se neshodly ani na hodnocení poškození kolejnice. I nadále přetrvává rozpor v tom, zda bylo možné poškození kolejnice na místě samém jednoznačně hodnotit jako vadu dle předpisu ČD S 67 či nikoliv. Přetrvávají pochybnosti i o objektivním stavu věci, tedy o skutečnosti, které údajně měl či mohl obžalovaný XXX vidět. Obžalovaný vytýká rozsudku, že se opírá o vyhodnocení příčin a okolností vzniku mimořádné události vyhotovené Drážní inspekcí. Okresnímu soudu též vytýká, že se nevypořádal s obhajobou ve věci porušení právní povinnosti. Nejen obžaloba, ale ani soud tento procesní nedostatek neodstranil. Ani v otázce náhrady škody nebylo podle názoru obžalovaného soudem postupováno právně konformním způsobem. Škoda vyčíslená poškozeným se ve světle zákona o účetnictví jeví jako nedostatečná. Obžalovaný namítá, že nebylo prokázáno porušení příčinné souvislosti mezi jednáním a následkem. Tímto se soud nezaobíral. V podstatné míře sporuje relevanci závěrů, které prezentoval v průběhu hlavního líčení před soudem svědek XXX. Obhajoba namítá, že sám se opětovně usvědčil z nepravdy. V trestním řízení podle názoru obhajoby nebylo obžalovanému XXX prokázáno, že by bylo jeho povinností předpokládat, že se z černé tečky může rozvinout vada, při které má za povinnost kolej vylučovat. Nebyla tak prokázána ani nedbalost vědomá ani nedbalost nevědomá. Soud pochybil i co se týče otázky výslechu svědka XXX, jenž je podepsán pod vyhodnocením příčin a okolností mimořádné události vydaného SŽDC. Obhajoba společně s podaným odvoláním předkládá vyjádření XXX, dnes již bývalého přednosty Správy železniční a dopravní cesty s tím, že jeho výpověď je třeba brát jako důkaz na obranu obžalovaného XXX. Obhajoba navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Pokud by odvolací soud sám provedl návrhy důkazů tak, jak by byly obhajobou předestřeny, navrhuje, aby posléze svým rozhodnutím obžalovaného XXX obžaloby zprostil podle § 226 písm. b) tr. řádu a

poškozenou odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. V průběhu řízení odvolacího obhájce obžalovaného předložil soudu doplněk odvolání, který přednesl, kdy namítá, že pouze na jedné fotografii je patrná trhlinka, která díky své velikosti nemusela být v době poslední pochůzky obžalovaného XXX viditelná. Za nesprávný závěr považuje tvrzení svědka XXX týkající se nečistot na kolejnici. Sporuje rovněž závěr kriminalistického ústavu týkající se rozvoje vad v délce měsíců, kdy namítá, že koroze může postupovat rychleji, a proto nelze určit, zda rozvoj vad trval dny, týdny či měsíce. Opětovně sporuje závěry, ke kterým dospěla Drážní inspekce s tím, že dokument zpracovali zaměstnanci Drážní inspekce bez hlubší znalosti dané problematiky. Namítá, že svědci XXX a XXX nemají složenou příslušnou odbornou zkoušku z předpisu ČD S 67, tedy normy, která na souzenou problematiku v plném rozsahu dopadá. Tyto osoby nemají odbornou způsobilost vystupovat navenek, činit závěry ze zjištění na místě mimořádných událostí. V průběhu veřejného zasedání na tyto své námitky poukázal shodně jako v předložených písemných návrzích, zopakoval své důkazní návrhy a opětovně připomněl, že za pochybení je třeba považovat, jestliže předmětná kolejnice nebyla orgány činnými v trestním řízení náležitým způsobem zajištěna pro potřeby řízení před soudem.

Rozsudek okresního soudu napadla svým odvoláním i SŽDC s. o., přičemž její odvolání směřuje pouze do výroku, jímž byla odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Rozsudek okresního soudu napadá z důvodu zjevné nesprávnosti. Navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl tak, že se podle § 228 odst. 1 tr. řádu obžalovaným ukládá povinnost zaplatit poškozené SŽDC s.o. se sídlem Praha 1, Dláždění 1003/7 náhradu škody, a to obžalovanému XXX ve výši 83.794,50 a XXX ve výši 146.115,-. V průběhu veřejného zasedání před odvolacím soudem poškozená namítla, že očekávala, že budou vyzváni k doplnění podaného odvolání. K tomu však krajský soud namítá, že podle § 249 odst. 1 tr. řádu odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v dalších tomu stanovených předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O tom musí být oprávněné osoby poučeny. Podle názoru krajského soudu předložené písemné odvolání tyto náležitosti splňuje, neboť je zcela zřejmé, v kterém výroku rozsudek napadá a jsou byť stručně specifikovány i vady, které jsou rozsudku vytýkány. Jestliže poškozená posléze rezignovala na podrobnější zdůvodnění podaného odvolání, pak se jedná o procesní postup, který sama zvolila.

Krajský soud z podnětu podaných odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které tomuto předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Poté dospěl k následujícím závěrům.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, jež proběhlo v souladu s trestním řádem a v němž nedošlo k vadám, jež by mohly mít vliv na objasnění věci či na možnost obžalovaných uplatnit svá práva na obhajobu. Okresní soud v tomto řízení vykonal

veškeré důkazy nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu. Okresní soud jednotlivé důkazy zhodnotil logickým, obsáhlým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, jemuž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu nelze nic vytknout. Při hodnocení důkazů nedošlo k nesprávnostem a ani k tomu, že by byl některý důkaz pominut popř. z něj vyvozeny skutečnosti, které z něj logicky nevyplývají. Odvolací soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, jelikož se s jeho závěry zcela ztotožňuje. Nad rámec zde uvedeného je třeba uvést následující.

Jestliže obhajoba zejména obžalovaného XXX předkládá návrhy na doplnění dokazování ať již v řízení před soudem prvního stupně, popřípadě přímo před odvolacím soudem, pak krajský soud zdůrazňuje, že dosud provedené důkazy skutkový děj prokazují dostatečně, a provádění důkazů dalších je nutno považovat za nadbytečné. Krajský soud podotýká, že co se týče důkazních návrhů na slyšení svědků, je třeba uvést, že svědci dosud slyšení v této věci i k požadovaným otázkám již vypovídali a i tyto důkazní návrhy je tak třeba považovat za nadbytečné. Výslech gestora předpisu Českých drah S 67, tak jak tento byl navržen v průběhu řízení před odvolacím soudem, považuje krajský soud za nadbytečný. Za nedůvodnou argumentaci shledává krajský soud i námitky, že tento předpis nebyl před okresním soudem proveden jako důkaz. Naopak krajský soud připomíná protokol o hlavním líčení založený na č.l. 520 spisu, z něhož vyplývá, že jak předpis ČD S 67, tak předpis ČD S 3/4 byl proveden v souladu s ustanovením § 213 odst. 1 tr. řádu a obžalovaní k těmto byli bez připomínek. Jestliže obhájce obžalovaného XXX opakovaně připomíná ztrátu předmětného torza kolejnic, pak je třeba zdůraznit, že tyto byly podrobně popsány již ve zprávě Drážní inspekce k mimořádné události, která v této věci byla zpracována, předmětné kolejnice byly zajištěny a následně též zkoumány znaleckým posudkem z oboru kriminalistiky, odvětví defektoskopie, metalografie a technické diagnostiky zpracovaného Kriminologickým ústavem Praha a samotnou fyzickou přítomnost torza těchto kolejnic považuje i krajský soud pro potřeby řízení před soudem za nedůvodnou. Jestliže se obhajoba dovolává možné manipulace s předmětným důkazem, pak shora uvedené zkoumání torza těchto kolejnic podle názoru krajského soudu tuto verzi vyvrací a naopak nelze pominout, že po provedeném šetření fragmenty poškozených kolejnic byly 19.4.2012 vráceny Správě železniční a dopravní cesty a za tuto je přebírali právě obžalovaní XXX a XXX, o čemž svědčí záznam na č. l. 123 spisového materiálu. Důkazní návrhy přednesené obhajobou tak považuje krajský soud stejně jako okresní soud za nadbytečné a k těmto nepřistoupil.

Obhajoba obžalovaných namítá, že skutková věta neobsahuje popis porušení konkrétních právních povinností ze strany obou obžalovaných ve smyslu ustanovení § 273 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, avšak obžalovaným je kladeno za vinu porušení důležité povinnosti vyplývající z jejich zaměstnání. V tomto smyslu je třeba považovat podle názoru krajského soudu popis skutkového děje za dostatečný, neboť oběma obžalovaným je kladeno za vinu, že při provádění plnění svých pracovních povinností zaměstnanec SŽDC s.o. nezaznamenali, popř. nesprávně vyhodnotili viditelné kontaktní vady. To, že kontrola a pravidelné obchůzky a rozsah

vizuální kontroly byl předmětem pracovních povinností obou obžalovaných, dokládá jednak konstatovaná pracovní náplň obou obžalovaných, jakož i Správa železniční a dopravní cesty, státní organizace, která toto specifikuje, jakož i konstatovaný předpis ČD S 2/3. Zdravotní způsobilost obou obžalovaných v předmětném období dokládají posudky o zdravotní způsobilosti k práci, kterou zaměstnavatel v případě obou obžalovaných doložil do spisu. Shodně jako okresní soud i krajský soud připomíná, že již 18. května 2011 hlášenka č.1469A o vadách kolejnic zjištěných ultrazvukovým defektoskopem nebo vizuálně popisuje vadu kategorie D na úseku, kde v pozdějším období došlo k mimořádné události. Oba obžalovaní se však v pozdějším období o žádné závadě na sledovaném úseku nezmiňují. To, že předmětnou závadu, kterou podrobně popisuje ve zpracovaném posudku z oboru kriminalistiky, odvětví defektoskopie, metalografie a technické diagnostiky Kriminalistický ústav Praha, ale též zpráva o výsledcích šetření příčin a okolností vzniku mimořádné události Drážní inspekce, nezaznamenali, případně nesprávně vyhodnotili, považuje krajský soud výše provedenými důkazy za prokázané. Již citovaný znalecký posudek uzavírá, že podle výskytu korozních produktů na lomových plochách je možné předpokládat, že rozvoj vad trval řádově měsíce. Na závěry tohoto znaleckého posudku odkázal ve svém výslechu znalec Ing. Zdeněk Mareška, jenž zkoumání provedl. V průběhu hlavního líčení uvedl, že únavové lomy vznikají po určitou dobu, kdy k jejich rozvoji je třeba dynamického namáhání. Koroze jako taková vzniká bezprostředně, jakmile se kov obnaží, ocel začíná korodovat. Situaci rozděluje na dvě období, a to období, kdy existuje trhлина a poté lom. K závěru, že rozvoj vad trval měsíce, dospěl na základě svých osobních zkušeností. Na pochybení při prováděných kontrolách odkazuje i již zmiňovaná zpráva o výsledcích šetření příčin a okolností vzniku mimořádné události dne 17. listopadu 2011 zpracovaná Drážní inspekcí, k jejímuž obsahu v průběhu hlavního líčení vypovídali svědci XXX a XXX. Svědek XXX u hlavního líčení uvedl, že předmětné vady v kolejnici nepochybně byly, neboť v důsledku nich došlo k lomu kolejnice a k vykolejení. Obžalovaní jako příslušní pracovníci je mohli vnímat svými smysly s ohledem na své pracovní zařazení a v případě pochybností měli možnost požádat o mimořádnou defektoskopickou kontrolu. Okresní soud i na základě shora citovaných důkazů dospěl k závěru o vině obžalovaných XXX a XXX, podle názoru odvolacího soudu dostatečným způsobem odkázal na důkazy, které jej k tomuto závěru vedly s tím, že obžalovaní se svého jednání dopustili formou zavinění citovaným § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, tedy nedbalostí nevědomou. Pokud by obžalovaní zaznamenali, popř. správně vyhodnotili objektivně existující vadu kolejnice, když tato činnost byla jejich pracovní povinností, nedošlo by k předmětné mimořádné události spojené s ohrožením cestujících i majetku. V tom i krajský soud shledává požadovanou příčinnou souvislost. Odvolací soud musí zdůraznit, že je zásadně vázán hodnocením důkazů provedených soudem I. stupně. Odchýlit se od tohoto hodnocení a skutkového stavu věci obsaženého v napadeném rozsudku by mohl pouze za podmínek stanovených zákonem. Do hodnocení důkazů soudem I. stupně by mohl zasáhnout jen v případě, že by vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo by neúplné nebo nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. Takové nedostatky však přezkoumávanému rozsudku vytknout nelze.

Podle krajského soudu se nedá ani namítat, že předmětná trať v daném úseku je provozována bez technického zajištění, neboť pokud by tomu tak bylo, pak by i minimálně část pracovního vyřízení obžalovaných ztrácela smysl. Výše způsobené škody byla podle názoru krajského soudu dostatečným způsobem vyčíslena poškozenou SŽDC s. o.

Odvolací soud tak má ve shodě se závěry okresního soudu za prokázané, že skutek, kterým je obžalovaný kladen za vinu, se stal a tento spáchali právě obžalovaní XXX a XXX. Jejich jednání okresní soud správně kvalifikoval jako přečin obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1, 2 písm. b) c) tr. zákoníku.

Okresní soud nepochybil ani ve výrocích o uložených trestech, neboť plně respektoval ustanovení § 38 i § 39 tr. zákoníku. Přitěžující okolnosti u obou obžalovaných žádné dohledány nebyly, naopak oběma svědčí doposud řádný život. Okresní soud důvodně přihlédl i k formě zavinění jednání obou obžalovaných. Jestliže za této situace oběma uložil trest odnětí svobody na dobu devíti měsíců, jedná se o trest uložený ještě blíže spodní hranici trestní sazby podle § 273 odst. 2 tr. zákoníku a tento trest shledává odvolací soud přiměřeným. Stejně tak okresní soud správně dospěl k závěru, že u obou obžalovaných postačí pouhá pohrůžka uloženým trestem a výkon tohoto trestu podmíněně odložil na kratší zkušební dobu v délce jednoho roku a šesti měsíců.

Z podnětu odvolání poškozené SŽDC s. o. soud řešil i důvodnost výroku, jímž byla tato poškozená odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. I v tomto bodě lze v plném rozsahu odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, jelikož i se zde prezentovaným závěrem se krajský soud ztotožňuje. Není pochyb o tom, že poškozená řádně a včas vůči poškozeným uplatnila svůj nárok na náhradu škody, avšak okresní soud správně připomíná i vliv jednání dalších osob na vzniku způsobené škody. Specifikace tohoto podílu i podle názoru krajského soudu by přesáhla rámec trestního řízení, a proto okresní soud poškozenou s jejím nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 tr. řádu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení

lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 8. července 2014

Mgr. Roman Drahný v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavla Josková